

El nou pla general de comptabilitat

ORIOI AMAT
Universitat Pompeu Fabra

Resum

Està previst que a partir de l'1 de Gener de 2008 entri a Espanya un nou Pla General de Comptabilitat adaptat a les Normes Internacionals de Comptabilitat (NIC)/Normes Internacionals d'Informació Financera (NIIF). El present article analitza les principals diferències que es produiran en els estats financers de les companyies a partir del procés de canvi en el pla de comptes, tant en la valoració de fets comptables com en el format dels comptes anuals.

Paraules clau

Normes Internacionals de Comptabilitat, Normes Internacionals d'Informació Financera, Pla General de Comptabilitat, NIC, NIIF, IASB.

1. Introducció

La Unió Europea ja fa dècades que va engegar el procés d'harmonització comptable, que es va iniciar amb la Quarta Directiva de 1978, sobre els comptes anuals, i la Setena Directiva de 1983, dedicada als comptes consolidats. Espanya es va incorporar al procés harmonitzador en 1989 amb la reforma del Codi de Comerç i de la Llei de Societats Anònimes;

així com amb el Pla General de Comptabilitat de 1990 i les Normes per a la Formulació de Comptes Anuals Consolidats de 1991.

Al 2002, la UE va donar altre pas important amb el Reglament 1606/2002 d'aplicació de les Normes Internacionals de Comptabilitat. D'acord amb aquest Reglament, aquestes normes han de ser aplicades per les societats amb valors admesos a cotització oficial en borsa de qualsevol estat membre i que elaborin comptes consolidats en els exercicis que van començar a partir de l'1 de gener de 2005. A l'any 2002 es va publicar el Llibre Blanc per a la reforma comptable amb recomanacions per a contribuir a l'harmonització internacional i també per a posar al dia la normativa d'àrees tan importants com els instruments financers, les combinacions de negocis, els pagaments amb instruments de capital i les pensions, entre d'altres. Poc després la Llei 62/2003 de mesures fiscals, administratives i d'ordre social va incloure l'obligació per als exercicis que comencin a partir de l'1 de gener de 2005 de formular d'acord amb les NIC/NIIF els comptes consolidats si alguna de les societats del grup ha emès valors cotitzats en borsa de qualsevol estat membre. Per a la resta de societats l'aplicació de les NIC/NIIF als comptes consolidats és voluntària. En canvi, per als comptes individuals es va decidir que s'apliqués la normativa espanyola, encara que aquesta haurà d'estar en sintonia amb les NIC/NIIF adoptades per la UE. Com a conseqüència d'això, s'ha fet necessari reformar la legislació mercantil i comptable espanyola.

2. Reforma del Codi de Comerç i de la Llei de Societats Anònimes

L'esmentada Llei 62/2003, a part de la implantació obligatòria de les NIC/NIIF, va suposar l'inici de la reforma comptable, especialment pel que fa referència a determinats aspectes de la comptabilitat de grups. Amb la Llei de reforma i adaptació de la legislació mercantil en matèria comptable per a la seva harmonització internacional sobre la base de la normativa de la UE es pretén que la normativa espanyola reculli tot allò que és obligatori d'acord amb els reglaments comunitaris:

- Principis comptables: es suprimeix el caràcter preferent del principi de prudència. Es regula l'aplicació del valor raonable, encara que només per als actius o passius financers, a més d'altres actius com els immobilitzats en el cas de les permutes, o determinats actius biològics, entre d'altres. Aquesta limitació és important, ja que en els últims anys havia despatat moltes expectatives la possibilitat d'apli-

car el valor raonable als immobles, possibilitat que ja ha quedat descartada.

- Valor raonable: es calcula referenciant-lo a un valor de mercat fiable. Quan no es pugui obtenir aquest valor de mercat, s'utilitzaran models i tècniques de valoració que siguin fiables. Si aquests models no fossin fiables es valoraran pel preu d'adquisició. Les variacions de valor originades per l'aplicació del criteri del valor raonable s'imputaran al compte de pèrdues i guanys. De tota manera, en determinats casos les variacions s'imputaran directament al patrimoni net.
- Fons de comerç: no s'amortitza, sinó que al tancament de l'exercici es comptabilitzarà pel seu cost, menys qualsevol pèrdua per deteriorament de valor acumulada. Aquestes pèrdues tenen el caràcter d'irreversibles. Per altra banda, desapareix la prohibició de repartir beneficis o reserves mentre no quedi amortitzat el fons de comerç, tret que es tinguin reserves disponibles pel mateix import. De tota manera s'introdueix una restricció al repartiment de beneficis relacionada amb el fons de comerç, establint l'obligació de dotar sistemàticament una reserva indisponible per la quantia de la potencial amortització que s'hauria practicat per aquest actiu.
- Comptes anuals: comprenen a més del balanç, el compte de pèrdues i guanys i la memòria, l'estat de canvis en el patrimoni net (ECPN) i l'estat de fluxos d'efectiu (EFE). Per tant, desapareix el quadre de finançament. El EFE no serà obligatori per a les empreses que puguin formular el balanç i memòria abreujats. En el ECPN es recollirà el registre de certs ingressos ocasionats per variacions de valor derivades de l'aplicació del criteri del valor raonable que revertiran al compte de pèrdues i guanys quan es produeixi la baixa, deteriorament o alienació. El ECPN inclou a més del resultat de l'exercici, les variacions per canvis en criteris comptables, les correccions d'errors, i altres ajustaments i variacions de valor.
- Límits per a la formulació del balanç abreujat: Poden formular balanç abreujat les societats que durant dos exercicis consecutius reuneixin, a la data de tancament de cadascun d'ells, almenys dos de les circumstàncies següents:
 - Que el total de partides d'actiu no superi els 3,08 milions d'euros.
 - Que l'import net de la xifra de negocis no superi els 6,16 milions d'euros.
 - Que el nombre mig de treballadors emprats durant l'exercici no sigui superior a 50.
- Límits per a la formulació del compte de pèrdues i guanys abreujat: Poden formular compte de pèrdues i guanys abreujada les societats

que durant dos exercicis consecutius reuneixin, a la data de tancament de cadascun d'ells, almenys dos de les circumstàncies següents:

- Que el total de partides d'actiu no superi els 12,32 milions d'euros.
- Que l'import net de la xifra de negocis no superi els 24,64 milions d'euros.
- Que el nombre mig de treballadors emprats durant l'exercici no sigui superior a 250.

Aquestes xifres continuaran sent els límits per sota dels quals els grups no cotitzats estaran exempts de formular comptes consolidats. Les empreses que no superin aquests límits també estaran exemptes de subministrar informació segmentada en la memòria.

- Consolidació de comptes: El concepte de grup s'estén als casos en els quals la unitat de decisió es posa de manifest per l'actuació coordinada de diverses societats controlades per una o diverses persones físiques o jurídiques, que actuen en concert, i que no estan obligades a consolidar en virtut de la normativa actual. En aquests grups que no es pot identificar una societat dominant (grups «horitzontals») l'obligació recau en la societat amb actiu més gran a la data de la primera consolidació. L'obligació de consolidar grups horitzontals només s'estén a les societats domiciliades a Espanya, sense perjudici d'incloure totes les dependents d'aquestes.

3. Principals novetats del nou Pla General de Comptabilitat

Atès que el nou PGC encara no està aprovat, ens basarem en l'esborrany del mateix. La reforma segueix les pautes següents:

S'inclouen gairebé totes aquelles disposicions que són obligatòries en les NIC/NIIF. Per exemple, passen a ser obligatoris:

- Marc conceptual: en el qual es detallen els objectius de la informació i les hipòtesis bàsiques que regulen la informació financera. El principi de prudència deixa de tenir el caràcter de preferent.
- Normes de valoració: s'introdueix el criteri de valor raonable per a determinats actius i passius, essencialment els de caràcter financer. Les diferències de canvi no realitzades en moneda estrangera passen a ser beneficis de l'exercici.
- Comptes anuals: el compte de pèrdues i guanys passa a tenir el format vertical, s'introdueixen dos nous estats (ECPN i EFE) i en la memòria s'inclou la informació segmentada.

S'eliminen gairebé totes aquelles parts que no estan permeses per les NIC/NIIF:

- El fons de comerç no es pot amortitzar.
- Les existències no es poden valorar amb el criteri LIFO.
- Desapareix el quadre de finançament.

En canvi, en contra del que prescriuen les NIC/NIIF es podrà activar la despesa d'investigació.

Es mantenen les parts del PGC del 1990 que estiguin permeses (o no estiguin prohibides) per les NIC/NIIF:

- Possibilitat d'activar la despesa en desenvolupament.
- Models de comptes anuals.
- Quadre de comptes i definicions. Aquesta és una part del PGC, igual que els models de comptes anuals, que sempre ha tingut una elevada acceptació per part dels comptables, auditors i usuaris de la comptabilitat.

En aquells apartats en els quals les NIC/NIIF ofereixen diverses alternatives, el PGC ha optat per l'alternativa permesa en el PGC de 1990:

- Quan les NIC/NIIF permeten escollir entre el criteri del valor d'adquisició i el del valor raonable, el PGC només permet utilitzar el criteri del preu d'adquisició. Per exemple, mentre en les NIC/NIIF els immobles es poden valorar a preu d'adquisició o a valor raonable, en el nou PGC no es podrà utilitzar el criteri del valor raonable, amb l'excepció del cas de les permutes.

D'aquesta manera, en el nou PGC hi hauran moltes menys alternatives que en les NIC/NIIF.

4. Opcions comptables

Com s'ha indicat, en el PGC s'eliminen la major part de les opcions que existeixen en les NIC/NIIF. D'acord amb ACCID, en les NIC/NIIF existeixen més de cent vint opcions en aquestes normes, el que significa un marge molt ampli per a aquells que desitgin manipular els comptes d'una empresa. Aquest problema queda força resolt en el PGC. No obstant això, segueixen existint operacions que poden ser susceptibles de formes alternatives de reflex comptable. Això és conseqüència de l'existència d'opcions i d'aspectes que requereixen un tractament eminentment subjectiu que afecten als principis comptables, als criteris i normes de valoració, i a la forma de presentació en els comptes anuals.

4.1. Principis comptables

Imatge fidel

En el PGC no es defineix el concepte d'imatge fidel. No obstant això s'indica que *«quan es consideri que el compliment dels requisits, principis i criteris comptables inclosos en aquest PGC no sigui suficient per a mostrar la imatge fidel, es subministraran en la memòria les informacions complementàries precises per arribar a aquest objectiu»*. Per tant, es considera que l'objectiu dels comptes és mostrar la imatge fidel. També indica el PGC que *«en aquells casos excepcionals en els quals aquest compliment fos incompatible amb la imatge fidel que han de proporcionar els comptes anuals, es considerarà improcedent aquesta aplicació. En aquests casos, en la memòria es motivarà suficientment aquesta circumstància, i s'explicarà la seva influència sobre el patrimoni, els resultats i la situació financera de l'empresa»*. La no concreció del concepte d'imatge fidel pot dur a confusions importants. Per exemple, si s'interpreta que imatge fidel és sinònim de realitat: ¿com es comptabilitzaran els immobles? El PGC indica que es valoren a preu d'adquisició, però en la majoria dels casos aquest valor està molt allunyat de la realitat, per la qual cosa algú pot interpretar l'objectiu d'imatge fidel en el sentit que s'hauria de reflectir els immobles a valor de mercat.

Uniformitat

Aquest principi podria eliminar la possibilitat de practicar maquillatges comptables basats en canvis de criteris de valoració ja que indica que *«adoptat un criteri entre les alternatives que, si s'escau, es permetin, haurà de mantenir-se en el temps i aplicar-se a tots els elements dels comptes anuals que tinguin les mateixes característiques»*. No obstant això, el redactat d'aquest principi continua indicant que *«en tant no s'alterin els supòsits que van motivar la seva elecció. D'alterar-se aquests supòsits podrà modificar-se el criteri adoptat en el seu moment; en tal cas, aquestes circumstàncies es faran constar en la memòria, indicant la incidència quantitativa i qualitativa de la variació sobre els comptes anuals»*. Per tant, les empreses podran seguir modificant criteris d'un any a un altre, encara que és cert que com ocorria en el PGC anterior haurà d'explicar-se en la memòria.

Importància relativa

D'acord amb aquest principi *«s'admetrà la no aplicació estricta d'alguns dels principis i criteris comptables quan la importància relativa en termes quantitativus i/o qualitativus de la variació que tal fet produeixi sigui escassament significativa i, en conseqüència, no alteri l'expressió de la imatge fidel. Les partides o imports la importància relativa dels quals sigui*

escassament significativa podran aparèixer agrupats amb uns altres de similar naturalesa o funció». El problema és que en el PGC no s'inclou una quantificació que permeti clarificar quan un tema és important o no. Això pot donar lloc a interpretacions diverses, ja que el que per a una persona és important per a una altra pot no ser-ho.

4.2. Criteris de valoració

Obtenció del valor raonable

En alguns casos l'obtenció del valor raonable de determinats actius o passius pot donar lloc a una diversitat de mètodes. Això es produeix quan el PGC indica que *«en aquells elements per als quals no existeixi un mercat actiu, el valor raonable s'obtindrà mitjançant l'aplicació de models i tècniques de valoració. Entre els models i tècniques de valoració s'inclou l'ocupació de transaccions recents en condicions d'independència mútua entre parts interessades i degudament informades, si estiguessin disponibles, referències al valor raonable d'altres actius que són substancialment iguals, descomptes de fluxos d'efectiu i models generalment utilitzats per a valorar opcions. En qualsevol cas, les tècniques de valoració emprades hauran de ser consistentes amb les metodologies generalment acceptades pel mercat per a la fixació de preus, fent ús, si existeix, la tècnica de valoració emprada pel mercat que hagi demostrat ser aquella qui obté unes estimacions més realistes dels preus»*. Sens dubte, la no concreció dels mètodes a emprar pot donar lloc a interpretacions subjectives.

Obtenció del valor en ús, del valor present i del cost amortitzat d'un passiu financer

També donaran lloc a interpretacions subjectives els mètodes per a obtenir el valor en ús d'un actiu, el valor present d'un passiu i el cost amortitzat d'un passiu financer, ja que el PGC indica que *«el valor en ús d'un actiu és el valor actual dels fluxos d'efectiu esperats a través de la seva utilització en el curs normal del negoci, actualitzats a un tipus de descompte adequat per a l'actiu en qüestió. Quan la distribució dels fluxos d'efectiu estigui sotmesa a incertesa, es considerarà aquesta assignant probabilitats a les diferents estimacions de fluxos d'efectiu. En qualsevol cas, aquestes estimacions hauran de tenir en compte qualsevol altra assumptió que els participants en el mercat considerarien, tal com el grau de liquiditat inherent a l'actiu valorat. El valor present d'un passiu és el valor actual descomptat dels fluxos d'efectiu a pagar per ell en el seu curs normal»*. Per a

determinar el cost amortitzat d'un passiu financer també cal utilitzar aquest tipus de metodologies. La determinació dels fluxos d'efectiu i de les taxes de descompte comporta una alta dosi de subjectivitat si no es concreten més en la normativa comptable.

4.3. Normes de valoració

En les normes de valoració existeixen diversos elements que poden ser objecte d'opcions diferents de comptabilització, com s'exposa a continuació.

Immobilitzat material

En relació amb l'immobilitzat material hi ha diverses parts de les normes de valoració que poden donar lloc a interpretacions subjectives o a alternatives diferents per a comptabilitzar una mateixa operació:

- **Costos indirectes inclosos en l'immobilitzat:** *«El cost de producció dels elements de l'immobilitzat material fabricats o construïts per la pròpia empresa s'obtindrà afegint al preu d'adquisició de les matèries primeres i altres matèries consumibles, els altres costos directament imputables a aquests béns. També s'afegirà la part que raonablement correspongui dels costos indirectament imputables als béns que es tracti en la mesura que aquests costos corresponguin al període de fabricació o construcció. En qualsevol cas, seran aplicables els criteris generals establerts per a determinar el cost de les existències».* L'estimació dels costos indirectes imputables a aquests elements pot donar lloc a interpretacions subjectives.
- **Amortitzacions:** Aquest és altre concepte que pot donar lloc a càlculs subjectius ja que *«Les amortitzacions s'hauran d'establir de manera sistemàtica i racional en funció de la vida útil dels béns i del seu valor residual, atenent a la depreciació que normalment sofreixin pel seu funcionament, ús i gaudi, sense perjudici de considerar també l'obsolescència tècnica o comercial que pogués afectar-los».*
- **Deteriorament:** *«La pèrdua per deteriorament de valor d'un element de l'immobilitzat material es produirà quan el seu valor comptable, superi al seu import recuperable, entès aquest com el major import entre el seu valor raonable menys els costos de venda i el seu valor en ús.*

A aquests efectes, almenys al tancament de l'exercici, l'empresa avaluarà si existeixen indicis que algun immobilitzat material pot estar deteri-

orat, en aquest cas, haurà d'estimar l'import recuperable d'aquell, efectuant les correccions valoratives que procedeixin.

Els càlculs de el deteriorament dels elements de l'immobilitzat material s'efectuaran, en primer lloc, element a element de forma individualitzada. Si no fos possible estimar l'import recuperable del bé individual, l'empresa determinarà l'import recuperable de la «Unitat generadora d'efectiu» a la qual pertanyi cada element de l'immobilitzat. S'entén per Unitat generadora d'efectiu el grup identificable més petit d'actius que genera entrades d'efectiu que són, en bona mesura, independents dels fluxos d'efectiu derivats d'altres actius o grups d'actius».

La subjectivitat que comporta el càlcul de el deteriorament afecta no només als elements de l'immobilitzat material, sinó també a qualsevol altre actiu del balanç de l'empresa.

Actius biològics

Aquests actius també poden ser objecte d'alternatives subjectives de comptabilització ja que *«amb posterioritat al seu reconeixement inicial, els actius biològics es registraran pel seu valor raonable menys els costos fins al punt de venda. Quan no pugui determinar-se de forma fiable el seu valor raonable, aquests es valoraran pel seu preu d'adquisició o cost de producció una vegada deduïda la corresponent amortització acumulada i, si s'escau, l'import acumulat de les correccions valoratives per deteriorament del valor, calculades d'acord amb el previst en la norma de valoració relativa a Immobilitzat material».*

Immobilitzat intangible

- **Despeses d'investigació i desenvolupament:** *«Seran despeses de l'exercici en que es realitzin. No obstant això podran activar-se com immobilitzat intangible des del moment que compleixin les següents condicions:*
 - *Estar específicament individualitzats per projectes i el seu cost clarament establert perquè pugui ser distribuït en el temps.*
 - *Tenir motius fundats de l'èxit tècnic i de la rendibilitat econòmic-comercial del projecte o projectes que es tracti.»*

- **Deteriorament del fons de comerç:** *«El fons de comerç no s'amortitzarà. En el seu lloc, les unitats generadores d'efectiu, a les quals s'hagi assignat el fons de comerç, se sotmetran, almenys anualment, a la comprovació de el deteriorament de valor, procedint-se, si escau, al registre de la correcció valorativa per deteriorament, d'acord amb allò indicat en l'apartat de l'immobilitzat material».*

- **Programes d'ordinador:** *«Seran inclosos en l'actiu, tant els adquirits a tercers com els elaborats per la pròpia empresa per a si mateixa, utilitzant els mitjans propis que disposi, entenent-se inclosos entre els anteriors les despeses de disseny i desenvolupament de les pàgines web. En cap cas podran figurar en l'actiu les despeses de manteniment de l'aplicació informàtica. S'aplicaran els mateixos criteris de capitalització i amortització que els establerts per a les despeses d'investigació i desenvolupament».*

Instrumentos financers

Com que els instruments financers s'han de valorar d'acord amb el seu valor raonable els són aplicables els comentaris anteriors sobre aquest criteri de valoració, però a més:

Préstecs i partides a cobrar: *«Els actius financers inclosos en aquesta categoria es valoraran inicialment pel seu valor raonable, que, excepte evidència del contrari, serà el preu de la transacció, que equivaldrà al valor raonable de la contraprestació lliurada, més les despeses de transacció que els siguin directament atribuïbles, tret que s'opti per la imputació d'aquestes despeses al compte de pèrdues i guanys en el moment del seu reconeixement inicial.*

*No obstant això l'assenyalat en el paràgraf anterior i d'acord amb allò establert en la norma de valoració relativa a ingressos per vendes i prestació de serveis, els crèdits per operacions comercials amb venciment no superior a sis mesos, es **podran** valorar pel seu valor nominal».*

Existències

*«El cost de producció es determinarà afegint al preu d'adquisició de les matèries primeres i altres matèries consumibles, els costos directament imputables al producte. També s'haurà d'afegir **la part que raonablement** correspongui dels costos indirectament imputables als productes que es tracti, en la mesura que tals costos corresponguin al període de fabricació, elaboració o construcció i es basin en el nivell d'utilització de la capacitat normal de treball dels mitjans de producció».*

*«Quan es tracti d'assignar valor a béns concrets que formen part d'un inventari de béns intercanviables entre si, s'adoptarà amb caràcter general el mètode del preu mig o cost mig ponderat. El mètode FIFO és acceptable i **pot** adoptar-se, si l'empresa ho considerés més convenient per a la seva gestió.»*

Ingressos por vendes i prestació de serveis

«Els ingressos procedents de la venda de béns i de la prestació de serveis es valoraran pel preu acordat per a aquests béns o serveis, deduït l'import de qualsevol descompte, bonificació o rebaixa que l'empresa pugui concedir, així com els interessos incorporats al nominal dels crèdits. No obstant això, es **podran** incloure els interessos incorporats als crèdits amb venciment no superior a sis mesos.»

Provisions

Per la seva pròpia naturalesa, les provisions comporten una gran subjectivitat en la seva estimació: «Són els passius no financers clarament especificats quant a la seva naturalesa, però que en la data de tancament de l'exercici, resulten indeterminats respecte al seu import o a la data que es cancel·laran, sempre que sigui probable que al seu venciment, i per a liquidar l'obligació actual que representen, s'hagin de lliurar o cedir recursos que incorporin beneficis o rendiments econòmics futurs...d'acord amb la informació disponible a cada moment, les provisions es comptabilitzaran en la data de tancament de l'exercici, pel valor actual de la millor estimació possible de l'import necessari per a cancel·lar o transferir a un tercer l'obligació.»

Passius per retribucions al personal a llarg termini

«Per estimar l'import del valor actual de les retribucions compromeses de prestació definida s'utilitzaran mètodes actuàrials de càlcul i hipòtesis financeres i actuàrials insesgades i compatibles entre si.»

Combinacions de negocis

«Si en la data de tancament de l'exercici en que s'ha produït la combinació de negocis no es pogués concloure el procés de valoració necessari per aplicar el mètode d'adquisició, els comptes anuals s'elaboraran utilitzant **valors provisionals**».

4.4. Comptes anuals**Estat de fluxos d'efectiu**

«S'entén per efectiu i altres actius líquids equivalents... la tresoreria dipositada en la caixa de l'empresa i els dipòsits bancaris a la vista; també **podran** formar part els instruments financers que són convertibles en efectiu en un termini no superior a tres mesos, sempre que no existeixi risc significatiu de canvis de valor i formin part de la política de gestió normal de la tresoreria de l'empresa.»

En el PGC es considera l'estat de fluxos d'efectiu calculat amb el mètode indirecte, però també s'inclou el mètode directe.

Memòria

Informació segmentada: *«L'empresa informarà de la distribució de l'import net de la xifra de negocis corresponent a les activitats ordinàries, per categories d'activitats, així com mercats geogràfics, en la mesura que, des del punt de vista de l'organització de la venda de productes i de la prestació de serveis o altres ingressos corresponents a les activitats ordinàries de l'empresa, aquestes categories i mercats difereixin entre si d'una forma considerable. Aquests esments es **podran** ometre quan per la seva naturalesa puguin implicar greus perjudicis a l'empresa, situació que hauran d'indicar en la memòria.»*

5. Conclusions

Dels punts anteriors es desprenen aspectes que es poden valorar de forma positiva i també algunes limitacions.

En el costat positiu de la balança, es pot assenyalar que el nou PGC ens aproxima a les NIC/NIIF i regula aspectes que estaven pendents en la normativa comptable anterior, com el tractament dels instruments financers, per exemple. Es manté el model de PGC, amb comptes anuals, comptes i definicions, que no podem oblidar que tenen una molt àmplia acceptació per part dels comptables i usuaris de la comptabilitat a Espanya. També podem destacar que disposarem de més i millor informació de les empreses en temes com l'EFE i els riscos, per exemple. Un altre aspecte destacable és que en el PGC, a diferència de les NIC/NIIF, hi ha molts menys temes en els quals existeixen opcions de tractaments comptables alternatius.

En el costat de les limitacions, cal destacar que tindrem un sistema en el qual conviuran les NIC/NIIF per als comptes consolidats de les societats cotitzades i el nou PGC d'obligat compliment per a la resta dels comptes (comptes individuals i comptes consolidats dels grups que no tinguin societats cotitzades). Això és el que es coneix com a sistema dual. Per tant, a partir d'ara els auditors, comptables i els usuaris de la informació comptable haurien de conèixer dues normatives comptables (NIC/NIIF, que és un idioma comptable; i el nou PGC, que és un dialecte d'aquest idioma), que tindran molts punts de coincidència però que no seran idèntics.

Abans que l'ICAC decidís mantenir l'obligatorietat de la normativa comptable espanyola, moltes veus es van manifestar en el sentit que con-

vindria que només hi hagués una normativa, aquella que emana de l'IASB (International Accounting Standards Board) organisme emissor de les NIC/NIIF, amb la finalitat d'evitar de nou problemes de comparabilitat comptable a nivell internacional. Molts països, inclusivament diversos europeus, han decidit que la normativa que adoptaran les seves empreses seran les NIC/NIIF i, per tant, han renunciat a disposar d'una normativa comptable pròpia. L'adopció d'un sistema dual fa preveure que els problemes de manca de comparabilitat subsistiran en el futur.

Una altra possible limitació és que per a les pimes, que integren la major part del teixit empresarial del país, el PGC té un nivell de complexitat important. Per això, alguns autors han defensat la conveniència de no aprovar aquest nou PGC i esperar a l'aprovació de la NIIF dedicada a les pimes, ja que amb aquesta norma s'aconseguiria l'objectiu d'harmonitzar amb la comptabilitat internacional amb un nivell d'esforç molt menor per part de les pimes.

Finalment, cal tenir en compte que per a una empresa que no tingui operacions complexes com els instruments financers, ni plans de pensions, ni fons de comerç, que són els temes més complexos del PGC, la nova normativa implicarà molt pocs canvis.

Bibliografia

ACCID (2005): «NIC/NIIF», Gestión 2000, Barcelona.

ACCID (2005): «Comprender las NIC», Gestión 2000, Barcelona.

ICAC (2006): «Borrador de Plan General de Contabilidad», Instituto de Contabilidad y Auditoría de Cuentas.

Associació Catalana de Comptabilitat i Direcció
Edif. Col·legi d'Economistes de Catalunya
Pl. - Gal·la Plàcida 32, 4ª planta - 08006 Barcelona
Tel. 93 416 16 04 extensió 2019
info@accid.org - www.accid.org- @Associacio ACCID